

Скъпи деца,

Председателят на Държавната агенция за закрила на детето и неговите служители предлагат на вниманието ви интересни идеи за игри и дейности, с които да освежите и ангажирате пълноценно и забавно свободното си време, както и истински да се забавлявате заедно с възрастните.

Симо казва!

Тази игра е вероятно позната на някои от вас, ако сте попадали на английската ѝ версия (Simon Says), но става истински забавна, когато се включи цялото семейство.

Препоръчвам я за семейства с повече деца.

Ето правилата:

Разбирате се помежду си кой от вас ще е „Симо“.

След като го направите, Симо ще трябва да каже на другите да направят нещо, като например:

- „Симо казва... да си почешете носа“, или пък...
- „Симо казва... да извикате „ура“...“

... но ако Симо пропусне да извика: „Симо казва...“, (тоест ако не включи тази фраза в изречението), а каже само „Скочете“, играчите не трябва да правят нищо.

Ако все пак играчите се объркат и го направят, изгарят, или с други думи – отпадат от играта.

Играчът, който не „изгори“ до края на играта, е победител и става Симо в следващата игра.

Истина или лъжа?

С тази игра ще опознаете още по-добре всеки член на вашето семейство.

Ще познаят ли другите дали твърдението ви е вярно или не?

Задължително я опитайте!

Начин на игра:

Редувате се всеки да казва по две неща, които са истина и едно лъжливо нещо.

Другите трябва да познаят дали лъжете или не.

Предложението ми е да не казвате напълно познати на другите неща, а по-скоро нещо, които си мислите, че те не знаят.

Игрите не изискват много усилия и освен това наистина сближават семейството.

Стикерни перковци

Необходими материали: По един лист със стикери за всеки участник. Как се играе: Нека всеки от вас вземе своят лист със стикери. Целта е да залепите колкото се може повече стикери по членовете на семейството, без те да забележат. Победител е този, който пръв изхаби всичките си стикери.

Харесвания и нехаресвани

Необходими материали: По едно картонче или малко листче за всеки член на семейството, химикалки или моливи.

Как се играе: Всеки от вас трябва да напише 5 неща, които харесва и 5 неща, които не харесва. Нека някой да помогне на по-малките деца, като ги напише заедно с тях. Съберете се на масата и разбъркайте листчетата (или картончетата) и нека всеки от вас изтегли по едно. Редувайте се всеки да чете своето листче и да познава на кой е.

Реагирай и изиграй

Необходими материали: Отново листчета или картончета, химикалки или моливи, шапка (не е задължителна)

Как се играе: Всеки написва по няколко неща, на които може да се реагира (например, движите се на 1 см. от огромна пропаст, намирате жаба в леглото си, или намирате мравки в храната си), и слага листчето в шапката. След това се размесват хубаво (както казах и по-рано, може да ги объркате и без шапка, например върху масата). Всеки тегли по едно листче и се редува да имитирате и реагирате на нещата, докато другите се опитват да познаят за какво е тази суматоха.

Игра за смеене

Тази игра може да разсмее и най-намусения човек и накара цялото ни семейство да се залива от смях.

Как се играе: Седнете около кръгла маса или в кръг. Редувайте се всеки да повтаря „Ха“, „Хо“, „Хи“. Всеки, който се разсмее, изгаря от играта. Продължавайте така, докато всеки изгори. Човекът, който не се разсмее и остане с изправено лице за най-дълго време, печели награда.

Партньори в рисуване

Необходими материали: По един лист за всеки, по един химикал или молив за всеки участник, столове.

Как се играе: Разделете се по двойки и сложете столовете с гръб един към друг. Нека единият участник да седне от едната страна, а вторият – от другата (гръб към гръб). Изберете кой да описва и кой да рисува. Нека

участникът, който ще описва, да измисли предмет и да започне да го описва на неговия „партньор в рисуване“, а той да започне да го рисува, като не е нужно да се сеща за него веднага. Рисуващите могат ли да познаят какво рисуват?

Пример: нарисуй рибки, водорасли, скали...и се получава морско дъно.

20 въпроса

Един играч мисли за един обект, позволявайки на другите да знаят само дали е животно, растение или предмет. Тогава другите играчи започват да задават въпроси, на които може да се отговори с „да“ или „не“. Например, ако обектът е кола, играчите ще питат: „Дали е по-голям от един преносим компютър?“ или „Може ли да се премести?“ Целта: трябва да познаяте какво е с по-малко от 20 въпроса. Който пръв го направи, печели играта, а ако зададете 20 въпроса и не познаяте – изгаряте. За да е по-интересно, за всеки от играчите трябва да се измисли различен предмет.

Ботичели

Всеки играч си намисля един добре познат човек и казва на другите само инициалите на това лице като следа. Останалите питащи играчи се опитват да отгатнат самоличността на лицето чрез задаване на конкретни въпроси, на които може да се отговори с „да“ или „не“.

Първите въпроси могат да бъдат общи, като „жив ли си днес?“. Играчът трябва да отговори само с „да“ или „не“, но за по-интересно може да отговаря така все едно той е този човек. Например, избрали сте Иван Вазов и можете да отговорите така: „Не, аз не съм жив днес“, без да предлагате всякаква друга информация. Следващите въпроси продължават, докато някой правилно познае лицето мистерия. Тук е важно да знаете, че само един си намисля човек за една игра и този, който е познал първи – печели. Всеки има право да задава само по един въпрос, тоест трябва да се редувате. Един въпрос първия, един въпрос втория и така докато някой не познае.

Ботичели е страхотна игра за по-големи деца, които са запознати с хората в новините днес и исторически фигури. Тя може да се направи по-трудна, като се използва само една буква от името.

Категории

Един играч избира „категория“, а останалите играчи се редуват да назовават предмети, които принадлежат към тази група. Категорията може да бъде много широка като „животни“ или с по-малък избор като „видове кучета“. Традиционно, всеки играч има по 5 секунди време за мислене преди да назове нещо от категорията. По този начин няма да се получи едно дълго и скучно мислене. Избраната категория определя колко трудна или лесна е играта. Играта продължава, докато играчите се изчерпят от идеи за категорията.

География

Всеки играч трябва да назове име на място (град, област, държава и т. н.), която започва със същата буква като последната буква на мястото, което е намислил предишният играч.

Пример: Играч 1 казва България. Играч 2 трябва да назове само място, което започва с „Я“, като Ямбол. Този град завършва с „Л“. Играч 3 след това казва Ловеч. Този, който не успее да измисли нищо изгаря, а победител е този, който остане последен в играта.

Портрет

Едно от децата намисля приказен герой и го описва. Другите трябва да познаят кой е този герой, като не могат да задават въпроси или нещо такова. Трябва да се сетят единствено по описанието. Този, който се сети за най-много от героите е победител.

Гатанки

Играчите се разделят на два отбора и всеки член на отборите написва фраза, свързана с определена дума на един лист хартия. След това този лист се сгъва и се поставя в купа. Всеки отбор трябва да има своя купа. След това всеки от играчите си тегли листче, ако се сети до 1 минута за коя дума става въпрос, сяда и гледа останалите. Ако ли не, показва на съотборниците си листчето и ако някой от тях се сети коя е думата, може да му подсказе, но без думи, само с жестове. Това прави и другият отбор. Който познае всички думи, печели играта.

Тази игра подобрява комуникационните умения, тъй като всеки играч дава невербални подсказки, за да помогне на съотборниците си да отгатнат думата, която се има предвид във фразата в рамките на договорения срок.

Смешна телеграма

Всеки участник получава лист хартия и химикалка. Този, който води играта изрежда няколко букви. Това са началните букви на всяка от думите в смешната телеграма. Редът на буквите не бива да се сменя. За 3 минути всеки трябва да формулира своя вариант за телеграма. После всеки чете предположението си.

На този сайт можете да намерите още интересни предложения за свободното ви време.

<https://roditel.bg/idei-igri-dazhdovni-dni/>

Надявам се предложените игри да са ви били полезни, интересни и помнете – най-важното е да ги приложите с вашето семейство!

Съберете се и ги опитайте. Важното е да сте заедно.
Така ще имате сближено и истински щастливо семейство!

Накрая искам да ви разкажа за един спор между „Здравето“ и „Спокойствието“.

Спорили постоянно Здравето и Спокойствието кое от двете е по-важно за човека. Здравето не се съмнявало, че от него по-ценно няма. Спокойствието пък се опитвало да го убеди, че и то е не по-малко желано.

– **Няма нищо по-важно от мен на този свят – гордо казало Здравето при поредния спор. – И мога да го докажа.**

– Как? – попитало Спокойствието.

– **Ела с мен – предложило Здравето.**

Двете влезли в една църква и се заслушали в молитвите на хората. Една млада жена се молила за детенце, един мъж се молил за работа, но всички останали се молили единствено за здраве.

– **Видя ли сега кой беше прав? – наперено попитало Здравето.**

Натъжило се Спокойствието, не чуло никой да го споменава в молитвите си. Може би наистина не беше чак толкова нужно на хората.

Срещнал го един мъдрец и попитал:

– **Защо си толкова тъжно, Спокойствие?**

– Защото аз не съм ценно за хората – отговорило то. – Здравето постоянно ми повтаряше, че от него по-важно няма, но аз не му вярвах.

– А кое те накара да му повярваш? – попитал мъдрецът.

– **Чух молитвите на хората, всички се молеха за здраве, но никой не спомена моето име.**

– Здравето не те е излъгало – казал мъдрецът, – от него по-ценно наистина няма. Но то е пропуснало една малка, но важна подробност. То без теб не може да съществува. Ако на човек му липсваш именно ти, той е неспокоен, гневи се за дребни неща. Това го изяжда отвътре, тогава здравето го напуска.

– **Но тогава защо никой не се моли за мен? – попитало Спокойствието.**

– Човекът така е устроен, че разбира колко ценно е дадено нещо, едва когато го загуби. Повечето болни се молят само за здраве, а за теб се молят тези, които вече са осъзнали, че ако тебе те няма и Здравето няма да се върне за дълго.